

XV.

De leerling in zijn ongeduldgen vlijt
 Plukt omtrent Liefde alom onrijp bescheid.
 Zoo komt de reiziger te laat, die rustloos
 Bij ieder navraag doet naar weg en tijd.

XVI.

Bij Liefdes wijn die is onsterfelijkheid,
 Houdt 't leven slechts die geeft zijn leven kwijt.
 „U kennen,” sprak ik, „Lief, en daarna sterven!”
 „De dood, voor wie Mij kende, is uit den tijd.”

XVII.

Dit is mijn hoog geluk dat geen seconde
 Van dat ik was, mij van U scheiden konde.
 Zoolang ik duur, verschijn ik in Uw licht.
 En houd ik op, ik ga in U te gronde.

XVIII.

Kweek niet uw vleesch tot opstand, noch verlam
 Met snoeimes van 't verstand wortel en stam.
 Teer heel uw zelf tot licht in Liefdes oven:
 Vlinder die opgaat tot de ziel der vlam.

XIX.

Ik vastte en kneep mijn keel gelijk een vrek —
 Ik ging in bedlaars bonte lompendek —
 Het hielp mijn hart niet. Toen gordde ik mijn lenden,
 En boog als dienstknecht onder 't jok mijn nek.